

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ ιθ΄ 1-10)
28 Ιανουαρίου 2024

Για την συνάντηση του Χριστού με τον αρχιτελώνη Ζακχαΐο μάς μίλησε σήμερα ο εύαγγελιστής Λουκάς. Λίγες ημέρες πριν απ' την Σταύρωση ο Χριστός επισκέφθηκε για τελευταία φορά την Ίεριχώ. Στην πόλη αυτή ήταν φοροεισπράκτορας ο Ζακχαΐος.

Ο άνθρωπος αυτός είχε συγκεντρώσει τεράστια περιουσία, επειδή άσκούσε αυτό το επάγγελμα. Οι τελώνες εκείνη την εποχή έδιναν στους Ρωμαίους κατακτητές ένα αντίτιμο. Με αυτόν τον τρόπο αποκτούσαν το δικαίωμα να επιβάλλουν δυσβάστα-κτους φόρους στους κατοίκους, οι οποίοι έκβιάζονταν να πληρώνουν. Θα περίμενε κανείς ο Ζακχαΐος να είναι εύχαριστημένος απ' την ζωή του μέχρι εκείνη την στιγμή και απ' τα πλούτη του. Όμως η έσωτερική κατάσταση της ψυχής του ήταν έντελως διαφορετική. Επιθυμούσε να αλλάξει τρόπο ζωής. Κατανοούσε ώστόσο ότι δεν ήταν εύκολο να πραγματοποιήσει αυτήν την αλλαγή. Πληροφορήθηκε ότι θα επισκεπτόταν την Ίεριχώ ο Ίησους Χριστός και αίσθάνθηκε ότι και μία άπλη έπικοινωνία με τον Κύριο θα βοηθούσε πολύ στην πραγματοποίηση της επιθυμίας του για αλλαγή. Ο Χριστός είχε την φήμη ότι συναναστρεφόταν με άμαρτωλούς. Ήδη ένας πρώην συνάδελφός του, ο Ματθαΐος, είχε ένταχθει στον κύκλο των μαθητών του Ίησού Χριστού.

Ο Ζακχαΐος είχε αυτήν την επιθυμία, έπρεπε όμως να υπερνικήσει και άνυπέρβλητα εμπόδια. Δεν ήταν βέβαιος ότι θα γινόταν άμέσως δεκτός απ' τον Χριστό. Ήταν άμαρτωλός, είχε άθετήσει σε μεγάλο βαθμό το Νόμο του Θεού, είχε καταστρέψει και τις σχέσεις του με τους άλλους ανθρώπους, τους οποίους είχε άδικήσει. Επειδή ήταν και μικρόσωμος, προτίμησε να ανέβει σε ένα δένδρο στην άκρη του δρόμου, τον οποίο θα διέσχιζε σε λίγο ο Χριστός. Για λίγο θα έβλεπε τον Χριστό, αλλά ίσως αυτό το λίγο να ήταν άρκετό, θα του έδινε την κατάλληλη ώθηση, ώστε να έλθει το σωστό αποτέλεσμα, να επιτύχει την μεγάλη αλλαγή στην ζωή του.

Είπαμε ότι ο Ζακχαΐος σκαρφάλωσε πάνω σε μία συκομουριά. Η κίνηση αυτή οδηγεί την φαντασία μας στα άναρριχητικά φυτά. Είναι γνωστό ότι μερικά φυτά περιτυλίγονται γύρω απ' τους κορμούς των δέντρων και με τον τρόπο αυτό φθάνουν σε άρκετο ύψος. Και ο Ζακχαΐος μοιάζει με ένα τέτοιο φυτό. Κατά κάποιον τρόπο ο Ζακχαΐος με την άναρρίχηση πάνω στο δέντρο μιμείται τον Χριστό, ο Όποιος σε λίγες ημέρες έπρόκειτο να σκαρφαλώσει πάνω σε ένα άλλο δένδρο, δηλαδή θα ύψωνόταν πάνω στο ξύλο του Σταυρού. Και όταν ένας άνθρωπος μετανοεί, όπως ο Ζακχαΐος, συμμετέχει στον Σταυρό του Χριστού. Όλος ο κόπος

καὶ ὁ μόχθος τοῦ ἀνθρώπου, γιὰ νὰ πλησιάσει στὸν Θεό, μὲ μία περιεκτικὴ διατύπωση ὀνομάζεται «ὁ σταυρὸς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς». Ὁ Ζακχαῖος ἀνέβηκε στὸ δέντρο καὶ ἀξιώθηκε νὰ ἀντικρῦσει τὸν Χριστό, δὲν στηρίχθηκε στὶς μύτες τῶν ποδιῶν του. Καὶ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀλλάξει πραγματικά, δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ ἐγκαταλείψει τὸν προηγούμενο τρόπο τῆς ζωῆς του, ἐὰν περιορισθεῖ μόνο στὶς δικές του ἀνθρώπινες δυνάμεις.

Εἶχε καταλάβει ὁ Ζακχαῖος ὅτι ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι συνήθως διαπράττουμε ἕνα σημαντικὸ σφάλμα. Ἀπ' τὴν μία πλευρὰ θέλουμε νὰ διακόψουμε τὶς σχέσεις μὲ τὴν ἁμαρτία. Ἔχουμε ἐμπειρία πόσο βλαβερὴ εἶναι ἡ ἁμαρτία, μᾶς ἐνοχλοῦν τὰ συμπτώματά της, εἶναι καταστρεπτικὰ τὰ ἀποτελέσματά της. Ἀπ' τὴν ἄλλη ὅμως, δυσκολευόμαστε νὰ ἀρνηθοῦμε τὴν πρόσκαιρη εὐχαρίστηση, μὲ τὴν ὁποία μᾶς προσελκύει καὶ μᾶς αἰχμαλωτίζει στὰ δίχτυα της. Εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ἀποχωρισθοῦμε ἀπ' τὰ αἴτια, γιὰ νὰ ἔχει ἀποτέλεσμα ὁ ἀγώνας μας. Δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ θλιβόμαστε γιὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς αἰχμαλωσίας μας στὰ πάθη. Ἀλλὰ χρειαζόμαστε τὴν ἐνίσχυση τῆς θείας Χάριτος, γιὰ νὰ ἐλευθερωθοῦμε.

Ἀκούσαμε ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδειξε ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Ζακχαῖο καὶ φιλοξενήθηκε στὸ σπίτι του ἐκεῖνη τὴν ἡμέρα. Ὁ Ζακχαῖος προχώρησε σὲ μία γενναία κίνηση μὲ τὴν ὁποία ἐπιβεβαιώνεται ἡ μεγάλη ἀλλαγὴ στὴ ζωὴ του. Μοίρασε τὴ μισὴ περιουσία του στοὺς φτωχοὺς καὶ ἐπανόρθωσε στὸ τετραπλάσιο τὶς ἀδικίες στοὺς φορολογουμένους τῆς περιοχῆς του. Μᾶς διδάσκει νὰ ἀποφεύγουμε καὶ ἕνα δεῦτερο λάθος, ἀρκετὰ συνηθισμένο στοὺς μετανοοῦντας. Ἐὰν ἔχουμε τὸ πᾶθος τῆς πλεονεξίας, δὲν θὰ μᾶς ὠφελήσει σὲ τίποτα ἢ νηστεία. Καὶ ἂν ἔχουμε τὸ πᾶθος τῆς σαρκολατρίας, δὲν θὰ μᾶς ὠφελήσει σὲ τίποτα ἢ ἐλεημοσύνη. Καὶ γενικῶς, γιὰ νὰ θεραπευθοῦμε ἀπ' τὴν ὁποιαδήποτε ἀρρώστεια, ὁ γιατρὸς πρέπει νὰ μᾶς χορηγήσει τὸ κατάλληλο φάρμακο καὶ ὄχι κάποιο ἄλλο.

Γιὰ ἄλλη μία φορά, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σὲ ἔμπρακτη μετάνοια. Τὸ σημερινὸ ἀνάγνωσμα προαναγγέλλει τὴν ἔναρξη τῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου, ἂν καὶ φέτος τὸ Πάσχα θὰ καθυστερήσει. Ἀλλὰ τὸ προσκλητήριό γιὰ μετάνοια καὶ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς εἶναι πάντοτε ἐπίκαιρο. Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἀκούσαμε ἀπὸ ἐπίσημα, ἀλλὰ ἀναρμόδια χεῖλη ὅτι δὲν ὑπάρχει γενικῶς ἁμαρτία καὶ δὲν χρειάζεται νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ τέτοιο θέμα. Ἐσχάτως τὰ κράτη φροντίζουν νὰ νομιμοποιοῦν τὴν ὁποιαδήποτε κατάχρηση καὶ παράχρηση. Ἡ Ἐκκλησία ἀκολουθεῖ τὸ παράδειγμα τοῦ Χριστοῦ καὶ δὲν ἀποστρέφεται τοὺς ἁμαρτωλοὺς. Ἀλλὰ ἀπέναντι στὴν ἁμαρτία κηρύσσει ἀμείλικτο πόλεμο. Χωρὶς νὰ λησμονοῦμε ὅτι ὅλοι εἴμαστε ἁμαρτωλοί, νὰ ζητοῦμε νὰ δίνει ὁ Θεὸς σὲ ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ σὲ ὅλους τὴν ἀληθινὴ μετάνοια. Ἀμήν.

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]